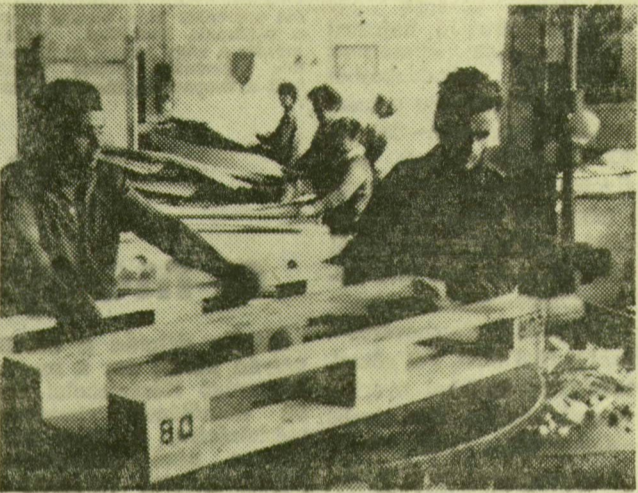

Összefogva — a közösségért

Fiatalok a DEFAG-nál

Kérdőíveket osztottak szét nemrégiben a Délalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság fiatal dolgozói között. Választ kerestek a gazdaság vezetői a munkahelyvel kapcsolatos néhány kérdésre. Többek között arra, mennyire elégedett a mostani huszoneves a fizetésével, munkakörülményeivel stb. Érdekes és hasznos megállapításra jutottak a kérdőívek értékelésekor. Több mint 300 fiatal véleményéből az derült ki, hogy többen elégedettek a jövedelmükkel, de akadnak bőven, kiknek nem elég a keresett pénz. Többre számítottak, s csak részben találták meg elképzelésüket. Tudják ezt a gazdaság vezetői is. Négy éve természetesen tökéletesítik az életkörülményeket, de ennek ellenére nem lehetett máról holnapra megoldani a gondokat. Sokon még csak a pénzben látják a boldoguláshoz vezető utat, s időre van szükség, míg ez a torz nézet átalakul. A DEFAG-nál szetszórta a munkahelyek. Elég, ha az erdőmunkákra gondolunk, ott csak a munka köti össze a kollektívákat, a közös kulturálódásra már nem is igen jut idő. A fiatalok pedig ezért tenni akarnak valamit. Van mire visszatérniük. Másból is sikert arattak a különböző versenyzési formák. Gyakran hangzottak el erről vélemények a DEFAG-nál is a munkacsapat, a munkabrigád, vagy a szocialista brigádelemekre.

Somogyi Károlyné felvétele

A ládaüzemben a rakodólapok sarkát fűrészelik

Parázs viták alakultak ki a termelési feladatok ellátásáról, az élet és munkakörülmények javításáról. Az igazságos elosztás elve is gyakran szerepelt témaként. Kéthavonként adódtak alkalmuk a fiataloknak, hogy véleményüket a közösség elé tárják. (A DEFAG-nál 110 szocialista brigád tömöríti a magasabb követelményrendszert is magukénak valló dolgozókat, köztük 358 fiatal.)

Persze azért akadnak szép számmal olyanok is, kik legyintenek a közösségi munkára. Sőt, még a rájuk bízott feladatokat sem látják el tisztességesen. Volt rá többször példa, hogy ha szóltak a hanyag munkáért, fogták a kalapjukat és továbblétek. Az ilyen cselekedet bántja a kollektíva érdekeiért aggódókat. A kérdőívekre írt válaszokból kitudnik, néhányan nem látják értelmét a brigádmozgalomnak, de sokan nem is tudnak róla. Az ilyen és ehhez hasonló szemléletlen szeretőnek változtatni a DEFAG-nál. A fejlődés biztató jelei már csirázni kezdtek, igazolja ezt a legutóbbi ifjúsági parlament is. Ezen a fórumon a küldöttek bátran felszóltak. Érezni lehetett, hogy az elavult gépek állapota nemcsak a vállalat vezetőinek okoz gondot, hanem azoknak is, kik azokat kezelik. Itt hangzott el többek között az is, hogy a KISZ-alapszervek sokat fejlődtek az ifjúsági törvény hatályba lépése óta. A lemezszám 41 vezető dolgozója közül heten még nem töltötték be a harmincadik életévüket. Rájuk kívül a többiek is segítettek a munkaversenymozgalom sikerét. Olyan dicséretes dolgot mondhatnak magukénak, hogy őket, a fiatalokat is érdekli az üzem sorsa, s leg-többjük azon munkálkodik, hogy tetteivel, cselekedeteivel példát mutasson.

A fiatalok munkája, helytállása lendítő kerék lehet a DEFAG-nál. Összefogva az idősebb generációval nem ütközik akadályba a tavalyinál jóval magasabbra emelt követelmény, a 480 millió forintos termelési érték, terv szerinti teljesítése.

M. T.

Szűk üzletek, hanyag szállítás

Bútoripari tanácskozás Szegeden

Kényelmünket szolgálják, lakásunkat díszítik a különféle bútorok. Mivel egy-egy garnitúra általában 20-30 ezer forintba kerül s elrendezése is jókora feladat, ritkán, legfeljebb évtizedenként cserélhetjük. Így aztán nem mellékes, hogy pontosan olyan méretű, színű és minőségű bútorhoz jutunk a vásárlás alkalmával, amilyenhez szeretnénk, vagy be kell érniük olyannal, amilyet kapunk. Fontos az is, hogy a már megszerzett darabok épségben jussanak el lakásunkba. Mindezek ellenére alig akad vásárló, aki minden szempontból elégedett, miután elhelyezte lakásában új bútorát. Miért? Mert általában nem akkor jutunk hozzá a kiszemelt együtteshez, amikor szeretnénk, hanem legfeljebb néhány hónap múltán. Az Állami Kereskedelmi Felügyelőség legutóbb egy hónapja vizsgálta meg a megyei bútorértékesítő üzletek munkáját, hallgatta meg a vásárlók véleményét. A szakemberek megállapították, hogy kicsi a boltok és a raktárak alapterülete, s még a kis helyet sem használják ki megfelelően. Így aztán néhol képtelenség ügy elhelyezni a bútorokat, hogy a vásárlók minden oldalról személyre vehessék, következőképpen jó vásárt csinálhassanak. A kiszolgálás és a vásár általában elosztással, meg egyezően alapuló ügyletek nyomán valósul meg. Kifogásolható az a megoldás is, amely szerint a vevők előre aláírják, hogy hiánytalan és jó minőségű darabokat vettek át, s ké-

sőbb, ha mégsem azt kapják, sokára találják meg igazukat. A választék nem eléggé széles. Nem megfelelő a garanciális javítás sem. A korszerűtlen műhelyekben képtelenség gyorsan és jól dolgozni, így előfordul, hogy hónapokat kell várni egy-egy bútor darab javítására. Az egyik panaszos például egy éve reméli bajának orvoslását. Sok bosszúságot okoz a szállítás közbeni hanyagság, elegendő egy példa: tizenkét megkérdezett vevő közül kilencnek sérült bútor érkezett az otthonába. E gondokról és a gyártási előírásokról szóltak a szakemberek tegnap, kedden Szegeden, a Tisza Szálló tükörtermében megtartott bútoripari szabványosítási tanácskozáson. Dr. Kocsis Mihály, a Magyar Szabványügyi Hivatal fősztályvezetője nyitotta meg az eszmecsere, majd Fodor Pál, az AKF megyei vezetője szölt a már említett visszacsúszásokról. Somlós Frigyes, a Magyar Szabványügyi Hivatal bútoripari főmérnöke előadásában beszélt arról, hogy a szabványok általában tükrözik a vásárlók igényeit. Szölt a gyártás közbeni minőségi követelményekről, a bútoripari és kereskedelem időszerű feladatairól és a garanciális javítások színvonalának emeléséről. A szabványügyi hivatal és a Csongrád megyei tanács vb kereskedelmi osztálya által rendezett bútoripari tanácskozáson részt vett Domján Gyula, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának tagja is.

Sz. J.

A piros könyv

Ünnepi órákat élnek át ezekben a napokban, hetekben a magyar kommunisták. Javában zajlanak azok a taggyűlések, ahol átveszik új piros könyvküket a párt tagjai. Hatalmas, közel esztendő munká végére tesz pontot ez az ünneplés hangulatú taggyűléssorozat. Nemcsak a párt belső életében volt kiemelkedő fontosságú politikai seregszemle az előkészítő munka, az elbeszélések láncolata és a tagkönyvek átvetélinek ünnepi percei. A személyes kontaktus teremtette fokozott aktivitás, őszinte véleménymondás és nyílt vitaszellem nem maradt a párt tagjainak belső ügye, hatása az egész társadalom közérzetének alakulásán hómérvethető. A személyes elbeszélésekkel a párt a visszacsatolásnak legbiztosabb módszerét választotta. Tagjai mondják véleményét politikáról, a párt irányvonaláról, a szocializmus építésének állásáról, a nagy társadalmi célok és a helyi feladatok megvalósulásáról, a közösségi élet és az egyéni boldogulás megannyi apró, összegében mégis társadalmi eredőű örömről és gondjáról. Nagyszerű látlelet, pontos, tiszta és igazolt kép alakulhatott ki a társadalom legfontosabb kérdéseiről, a párt életéről.

Hogy pártunk politikája helyes, hogy különösen az elmúlt két évtizedben a társadalmi fejlődés hatalmas lépcsőfokait tettük meg, arra talán a legegyszerűbb bizonyíték: a párt szinte teljes tagsága átvette vagy átveszi hovatartozásának, elkötelezettségének jelképét, a párttagsági igazolványt.

Minden biznnyal jóval több kommunista él e hazában, mint ahányan tagjai a pártunk. A pártból való tartozás mégis többet jelent, hiszen nyílt és egyenes színvállás. Az eszméhez, a társadalmi haladáshoz, a szocializmushoz való elkötelezettség vállalása és vállalása. S vállalása a többletmunkának, az állandó önképzésnek; annak, hogy kezük naponta az élet útjéén tartják; annak, hogy forradalmi elődeink folytatói a hétköznapiok tiszteinek folytatásában; annak, hogy a legnagyobb és legnehezebb részt kerik ott, ahol a munkát mérik, s a legkevesebbet, ahol ezért jutalmat osztanak.

A piros könyv jelkép. A sok igazolvány és tagsági könyv között érzelmeiket gazdagító és értelmet mozditó szimbólum; melyet 50 éve verse foglalt Majakovszkij: mely az illegális nehéz éveiben a föld alá kényszerített párt tagjait, ha árulvek mögé rejtje is, de igazolta; amelybe a felszabadulást követő években néha a tagbelyeg helyett bejegyzés került: „2 db tojás”;

amely a legforradalmibb és leghaladóbb párthoz kapcsolja tulajdonosát, ahhoz, amely „korunk ezse, korunk szíve”.

A mi pártunk nem hívalkodó. Nincs zászlaja — a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom vörös zászlaját tekintti sajátjának. Nincs külön jelvénye — az ötágú vörös csillag földkerekséget átfogó szimbóluma az övé is. Nincs külön indulója — sajátja az Internacionálé. Nincs külön jelszava, megelégszik a több mint száz esztendőss, jelmondattá nemesedett idézettel: Világ proletárijai, egyesüljete! A párthoz való tartozást materiálian az a piros fedélű kis könyvecske igazolja, amelynek borítóján csupán annyit áll: Magyar Szocialista Munkáspárt. Belül a fentebbi idézet, a vörös csillagban három portré: Marx, Engels és Lenin arcmása, a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő tanítójának arcképe.

A legnemesebb forradalmi hagyományok folytatója és örököse az, akinek ma ilyen könyve van. Munkásközösségek vezetésével forrott élcsparttá a kommunista pártja, majd nőt tömegpárttá, a szocialista társadalom vezető erejévé, harcban és békében, fegyverrel, kalapáccsal, tollal. E párthoz való tartozás nem rang, nem kiváltság, nem jár előnyökkel. Sőt, hatványozott felelősséget, mindennapi készenléti állapotot és személyes példamutatást követel tagjaitól. Különösen fontos és nagy feladatok várnak a párttagokra a következő években. Az MSZMP XI. kongresszusa által meghirdetett fejlett szocialista társadalom felépítésének terve népi programmá, mindennapi munkává vált. A társadalmi, gazdasági fejlődés összetettsége, bonyolultsága mind felkészültebb munkát, politikailag, elméletileg tudatosabb tevékenységet követel, elsősorban e társadalmi program megvalósításában is oroszlanrészt vállaló párt tagjaitól.

Az új tagsági könyvek kézhezvételének ünnepi percei nem jelentenek megállást. Nem zárdózik le egy szakasz, nem kezdődik valami új. A munka folyamatában, ebben az érzelmeire és értelmekre ható ünnepi percben érdemes azonban visszapillantani, érdemes emlékezni, de az előttünk levő panorámát is figyelő szemmel kell nézni.

Ünnepi órákat élnek át ezekben a napokban, hetekben a magyar kommunisták. Zajlanak azok a taggyűlések, ahol átveszik a párt tagjai hovatartozásuk és elkötelezettségük jelképét, az életük tartalmát kifejező új piros könyvküket.

TANDI LAJOS

Az év tíz hónapjában:

Csaknem 30 ezer lakást adtak át az országban

A népgazdasági tervben előirányoztnak megfelelően — az Építésügyi- és Városfejlesztési Minisztérium gyorsjelentése szerint — az ország építőipari kivitelező szervezetei az év eddigi 10 hónapjában 5,7 százalékkal bővítették termelésüket az előző év azonos időszakához viszonyítva. A munkaerő szá-

ma ebben az ágazatban sem emelkedett, sőt mérséklődött, így a fejlődést kizárólag a termelésnövekedés — egyébként — 6,6 százalékos növelésével érték el.

Az építésügyi ágazaton belül az ÉVM-vállalatok termelése bővült a legnagyobb arányban, 8 százalékkal, más tárcák és a tanácsok építőipari vállalatjai 3-5 és az építőipari szövetkezetek egy százalékkal több építési feladatot teljesítettek, mint egy évvel ezelőtt, a termelésnövekedésnek építőipari közös vállalkozásainak termelése pedig nem érte el a múlt évi szintet. A fontos termelési beruházásokat építő ÉVM-vállalatok — elsősorban a 31-es számú és az Észak-magyarországi Állami Építőipari Vállalat munkájának eredményeként — átlagosan 10,9 százalékkal nagyobb építési feladatot teljesítettek, mint egy évvel ezelőtt.

Az elsősorban lakásokat és kommunális létesítményeket építő ÉVM-vállalatok átlagosan 6,3 százalékkal növelték termelésüket. Az egyéb kivitelező szervezetekkel együtt tíz hónap alatt 29 ezer 888 új otthon adtak át az országban. A budapesti ÉVM-vállalatok eddig csaknem nyolcezer új lakást építettek fel. Az ország kivitelező szervezetei jelenleg 57 ezer lakás építésén dolgoznak, s nagy erőfeszítéseket kell tenniük a befejező munkálatok meggyorsítására, mert az év utolsó két hónapjára maradt az idén előirányozott lakások majdnem 40 százalékának átadása.

Magyar—jugoszláv vasúti tanácskozás

A magyar—jugoszláv vasutak közös, állandó munkacsoportja november 23-a és 26-a között Harkányfürdőn tartja VIII. ülészakát. Az Építők üdülőjében kedden megnyílt tanácskozáson mindkét részről a vasutak vezérigazgatósága, valamint a határterületeken működő pécsi, szegedi, illetve jugoszláv oldalról a belgrádi, a szabadkai, a zágrábi és a ljubljanaigazgatóságok vezető szakemberei, továbbá az utasellátó vállalatok képviselői vesznek részt.

Az ülésen tárgyalnak a murakeresztúri és szabadkai közös határállomások megnyitásával kapcsolatos előkészületekről, a magyar—jugoszláv vasúti műszaki tudományos együttműködésről, a személyi forgalmi szolgáltatás, az utasellátás javításáról.

Túteljesíti tervét a Rába

Eddig 9 milliárd forint értékű árut gyártottak

Az idei év eddig eltelt több mint tíz hónapjában — kisebb zökkenőktől eltekintve — az ütemesség jellemezte az ország egyik legnagyobb vállalatát, a 22 ezer főt foglalkoztató győri Rába Magyar Vagon- és Gépgyár termelését. Ennek is köszönhető, hogy a múlt évihez képest jó egymilliárd forinttal megemelt terv teljesítése most, november végén nemcsak biztosnak látszik, hanem jelentős túteljesítés is várható.

A Rába gyár üzemelt 1976 eddig eltelt időszakában már jóval több mint 9 milliárd forint értékű készáru hagyta el. Elkészült 13 ezer különböző típusú Diesel-

motor és csaknem 50 ezer hátsó futómű. Több mint 400 nagy teherbírási kamiont, s mintegy 200 pótkocsit is átadtak a megrendelőknek, csaknem 400 Rába—Steiger erőgéppel együtt. Ebben az időszakban a gyárban több mint 100 vasúti személykocsi is készült.

A hátralevő néhány hétben a több mint 10 milliárdos éves terv maradéktalan teljesítése, illetve túteljesítése a cél. Jelentős mennyiségben gyártanak lealkatrészeket, öntvényeket is, hogy az 1977-es évi tervet azonnal, az új évet követő első munkanapon zavartalanul indítani tudják.